

શ્રી વર્ધમાન પરિવાર

વર્ષ : ૫ અંક : ૪

તા. ૦૯-૦૨-૨૦૨૦ વીર સંવત : ૨૦૭૬ મહા સુદ પૂનમ

ધર્મધ્વંસે ક્રિયા લોપે, સ્વસિદ્ધાંતાર્થ વિપ્લવે ।

અપૃષ્ઠે ગ્રાહપિ શક્તેન, વક્તવ્યં તં નિષેધિતુમ્ ॥
એટલે કે ધર્મનો ધ્વંસ થાય, ક્રિયાનો લોપ થાય કે સિદ્ધાંતનો વિપ્લવ થાય ત્યારે જેની પાસે કોઈ પીઠબળ ન હોય તેવા શ્રાવકોએ કદાચ જીવનભરનું મોન પણ લીધું હોય તોપણ જાહેરમાં આવીને ખોટી વાતનો નિષેધ કરવાનો શાસ્ત્રએ તેમને કાર્યભાર સોંપ્યો છે. એક હજાર આરાધક કરતા એક પ્રભાવક ચડે છે અને એક હજાર પ્રભાવક કરતાં એક રક્ષક ચડે છે. એટલે આરાધના ધર્મ કરતાં પણ રક્ષાધર્મ શ્રીસંઘ માટે બહુ ચડિયાતો ધર્મ બતાવ્યો છે અને અમને અત્યારે એવી પ્રતીતિ થઈ રહી છે કે આ રક્ષાધર્મનો અવસર ઉત્પન્ન થયો છે.

www.shreevardhamanparivar.com

E-mail : vardhmanparivar@yahoo.com,

vardhmanparivarborivali@gmail.com

ભયહર વિચારધારા

ભવભય વારક ! શ્રી શાંતિનાથ ભગવંત !

આપ ભવનો અંત કરનારા છો, તેથી સર્વ ભયનો અંત કરનારા છો.

આ સંસારમાં જીવોને મોહનીયના ઉદયથી સાત પ્રકારના ભયો હેરાન કરે છે. તે સાત ભયોના - પેટાભેદમાં રહેલા હજારો ભયો જગતમાં વ્યાપી રહેલા છે. એ સર્વ ભયને નિવારનારા આપ છો, કારણ કે આપે ભવનો ભય એટલે સર્વ ભય નિવાર્યા છે.

જેના હૈયામાં આપની આજ્ઞા પ્રમાણે ભવનો ભય આવે તેને ચાર ગતિમય કારમા સંસારથી તુરત છૂટવાનું મન થાય. કારણ કે સંસારમાં શરીર ધારણ કરવા પડે છે. એક શરીર મૂકતાં જ બીજું શરીર તુરત તૈયાર થાય છે. શરીર હોય એથી હજારો ઉપાધી આવે. આપે બતાવેલો ભવનો ભય જીવને અશરીરી બનાવે. એને જન્મવું ન પડે, એ પરમાત્મા થઈને પરમાનંદમાં મગ્ન રહે. સંસારમાં સર્વ ભયના વાતાવરણ ભરેલા છે.

સંસારના સુખનો ભૂખ્યો જીવ પરિગ્રહ અને આરંભના કારણે અનેક જીવોની સાથે વેર બાંધે છે એથી એને પોતાને જ ભય વધતો જાય છે. જે બીજાને ભય ન આપે તેને બીજાનો ભય ન હોય.

ભવનો ભય પાપનો ભય લાવે, પાપનો ભય આકાર્ય કરતા અટકાવે, અકાર્યથી અટકે તે ઉજ્જવલ જીવન જીવે, આત્માને ઉચ્ચ દશામાં લાવી શકે. આવું સમજાવનારી આપની અમોઘ વાણી મારા હૈયામાં જેટલા અંશે છે એટલા અંશે હું નિર્ભય છું.

જેમ જેમ આપની વાણીનો રસ અંતરમાં ઊતરે છે તેમ તેમ આનંદમગ્ન બનું છું, પાપ પીગળે છે, દુઃખ વિસરે છે, મનમાં પ્રસન્નતા આવે છે, હૈયામાં અનુપમ શક્તિ પ્રગટ થાય છે.

હે પરમ તારક પ્રભુ ! આપના શરણે રહેલા મને માણસજાતિનો ભય નથી, કારણ કે મારા સ્વાર્થના માટે અથવા વિના કારણે હું કોઈ પણ માનવ સાથે વેર બંધાય એવા કાર્યમાં ન પડું એવી આપની દયા છે. પશુપંખી, જલચર કે દેવજાતિનો પણ ભય મને નથી. મારા કર્મના ઉદય વિના એ કોઈ મારું ખરાબ કરનાર નથી, એ મ મને દૃઢ વિશ્વાસ છે. આપની દયાએ હું સંસારમાં મારા કહેવાતા સર્વ પદાર્થો ધન, મકાન કંઈ લઈ જશે, એ જાતિભય મને નથી. કારણ કે ધન, મકાન, ખેતર, પરિવાર, કુટુંબ વગેરેને મારા માનતો નથી.

પાણીનો અકસ્માત, વીજળીનો અકસ્માત, વાહનનો અકસ્માત, ધરતીકંપનો અકસ્માત, ભારે રોગનો અકસ્માત, અગ્નિનો અકસ્માત

વગેરે અનેક પ્રકારના અકસ્માત જગતમાં બને છે, મને એનો પણ જરાય ભય નથી.

દુષ્ટ કર્મના ઉદયે જેનું આવી બન્યું હોય છે તેને જ અકસ્માત હેરાન કરે છે અથવા મારી નાખે છે. આવું સમજતો હું કોઈ પણ અકસ્માતની ચિંતા કરતો નથી, એ બાબતમાં નિર્ભય છું.

સંસારની વ્યથામાં પડેલા ઘણાખરા જીવોને મારી આજીવિકા બરાબર ચાલશે કે નહિ, “ખર્ચો વધી ગયા, કમાણી ઘટી ગઈ, હવે શું થશે ?” વગેરે અનેક જાતિના વિકલ્પો હેરાન કરે છે પણ આપની છાયાએ “સહુને પોતપોતાના પુણ્ય પ્રમાણે સાધન મળે છે. સુખ-દુઃખ, શુભ-અશુભ કર્મના ઉદયથી આવે છે” એવી દૃઢ ધારણા મારા મનમાં વસવાથી મને આજીવિકા સંબંધી લેશમાત્ર ચિંતા નથી.

દુનિયામાં બધા માણસને, મારું બધા સારું બોલતા હશે કે, ખરાબ, મારો જશ વધશે કે અપજશ, આ બાબતની ફીકર રહ્યા કરે છે. આપના સેવકને તો “મારે કોઈનું ખરાબ કરવું નથી, કોઈ પણ ખોટું કાર્ય કરવું નથી, બને તેટલા ધર્મકાર્ય કરવા છે.” આવા ભાવ હોવાથી એને જશ કે અપજશની પડી નથી અને ગમે તેમ બોલે તો પણ હું ધર્મથી ચલાયમાન થવાનો નથી. ધર્મમાં દૃઢતાના વિચારો જાળવવા સદાય તૈયાર છું. આ કારણે મને અપજશનો લેશમાત્ર ભય નથી. દયાળુ દેવાધિદેવ ! સહુ જીવોને મોટામાં મોટો ભય મરણનો હોય છે પણ સંસારના સ્વરૂપને ઓળખનાર અને સદા વિચારનારને મરણનો ભય કેમ સતાવે ? મરણ સર્વ કોઈને વહેલા કે મોડા, કોઈ પણ સ્થાનમાં, દિવસે કે રાત્રે, એકલા કે બધાયની વચ્ચે આવે જ છે, એનાથી બચી શકવાની આવડત આજ સુધી કોઈને મળી નથી. સહુને એક સરખી રીતે ઉપાડી જનાર, એ મરણનો ભય રાખવાથી શું વળે ? પોતાના આવતા ભવને માટે, સારામાં સારી તૈયારી કરવા માટે શુદ્ધ શ્રદ્ધા, સૂક્ષ્મ તત્ત્વજ્ઞાન, વૈરાગ્ય, સમતા અને તપબળ તથા ધર્માનુષ્ઠાન જેણે પોતાના જીવનમાં લાવવા પ્રયત્ન કર્યા હોય તેને મરણનો ભય હોય નહિ. વહેલું આવે કે મોડું આવે એની પરવા રહે નહિ. આવું સમજનારા આપના સેવકોને મરણનો ભય કેમ હેરાન કરે ?

આ રીતે ઈહલોક ૧, પરલોક ૨, આદાન ૩, અકસ્માત ૪, આજીવિકા ૫, અપજશ ૬ અને મરણ ૭ એ સાતે ભયને આપની આજ્ઞાના સતત ચિંતન વડે હું સદાય ટાળતો રહું એટલી શક્તિ મારામાં આવે અને ટકી રહે. મારો આત્મા નિર્ભયતાના ભાવમાં લીન રહે, એ જ (અનુસંધાન પેજ નં. ૪ પર)

